

جوایبه پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی درباره یک گزارش + توضیحات «فرهیختگان»

درباره جذبی های خودتان هم پژوهش کنید

بوده و زمانی که شرایط در پژوهشگاه بحرانی شده است رئیس پژوهشگاه مجبور به برگزاری جلسه شده و وعده‌هایی نیز داده که به سرانجام نرسیده است. شنیده‌ها حکایت از آن دارد پس از آنکه این جلسه به نتیجه نرسیده، بخش قابل توجهی از کارکنان به دیوان عدالت اداری شکایت کرده‌اند. از طرفی دیگر بنا بر پیوستی که پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی طی جوابیه‌ای به این رسانه ارسال کرده است، صراحتاً عنوان می‌شود که تعدادی از اعضای هیات‌علمی به دلیل پاره‌ای از مشکلات صنفی با رئیس پژوهشگاه دیدار داشته‌اند و مجاری تحضن تکذیب نشده است.

۴- یکی از موردهایی دیگری که در این جوابیه اعلام شده، عدم داشتن تخصص افراد در گروه‌های تخصصی است که سیدحسین حسینی را مثال می‌زند، این درحالی است که افراد خاصی از دانشگاه تربیت‌مدرس که پیش‌تر به آن اشاره شد، در پژوهشگاه جذب شده و برای آنان سمت‌های جدید ایجاد شده است. در پاسخ به این بند می‌توان گفت که سیدحسین حسینی که در گزارش مورد اعتراض پژوهشگاه به آن اشاره شده، طبق اخبار رسمی پایگاه این پژوهشگاه در تاریخ ۲۵ خرداد ۱۳۹۸ با کد خبر ۱۸۲۹۸ به‌عنوان عضو هیات‌علمی گروه فلسفه‌دین معرفی شده و انکار عدم عضویت او در این گروه از سوی روابط‌عمومی این پژوهشگاه قابل توجه است.

۵- درباره انتخابات یکی از پژوهشگدها نیز عنوان می‌شود که هیچ‌گونه خلاف واقعی رخ نداده است، درحالی که سال ۱۳۹۶ خانم «ز-م» به‌عنوان هیات‌علمی جدید در روز انتخابات به گروه حکمت معاصر اضافه می‌شود تا آقای «و» رای نیاورد. جالب است پس از انتخابات اسم این شخص در گروه حکمت معاصر نیز حذف شده و در اصل این خانم کارشناس پژوهشگدها زنان بوده که در روز رای گیری به‌عنوان عضو هیات‌علمی گروه حکمت معاصر معرفی می‌شود.

۶- در بند «۴» توضیحاتی درباره خانم «ب» ارائه شده است که بنا بر اسناد موجود فرزند خانم «ب» در فاصله حدود دو ماه به‌عنوان عضو هیات‌علمی پژوهشگاه معرفی می‌شود، درحالی که در سایت‌های معتبر علمی رزومه خاصی از این شخص وجود ندارد، البته افراد دیگری که شرایط یکسانی با فرزند خانم «ب» دارند نیز درخواست‌های زیادی داشته‌اند، اما هیچ‌کدام جذب نشده‌اند.

۷- یکی از موردهایی که در این جوابیه به آن پاسخ داده نشده، مساله بی‌احترامی به برخی اعضای هیات‌علمی است، چراکه بدون اطلاع برخی اساتید در تابستان امسال در اتاق‌هایشان باز می‌شود و وسایل شخصی آنها در مکانی نامعلوم نگهداری می‌شود که در هیچ‌جای دنیا این اتفاق رخ نداده است. «فرهیختگان» آماده است توضیحات بعدی این پژوهشگاه را دوباره منتشر کند.

گرفتن ضرورت پرهیز نهادهای آکادمیک از حاشیه‌سازی‌های بیهوده، پیش از انتشار چنین مطالبی، بررسی‌های لازم را صورت دهد تا خدای ناکرده در مظان نشر اکاذیب و تشویش اذهان عمومی قرار نگیرد.

پاسخ به جوابیه پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

بنابر جوابیه پنج بندی این پژوهشگاه به راحتی می‌توان دریافت که همچنان تناقض‌هایی بین آنچه در این جوابیه آمده با آنچه گفته شده، وجود دارد و واضح روشن است که باید بابت ادعاهای پژوهشگاه دوباره نکتاتی را بیان کنیم؛ از این رو ما تمامی بندهایی را که اعلام شده، به ترتیب پاسخ خواهیم داد.

۱- در پاسخ به بند اول این جوابیه باید گفت، در هیچ دانشگاهی افرادی که به‌عنوان کارشناس حضور دارند نمی‌توانند به‌عنوان استاد حق‌التدریسی برای دانشجویان تحصیلات تکمیلی خصوصاً در رشته‌های تخصصی تدریس کنند، پس آن دو نفر یعنی «الف-ص» و «همسرش-م-ج» که در آن پژوهشگاه تدریس می‌کنند یک عمل غیرقانونی مرتکب شده‌اند، چراکه این حق مخصوص اعضای هیات‌علمی تخصصی در آن رشته است.

۲- در بند دوم که به مجاری حضور افرادی از دانشگاه تربیت‌مدرس در آن پژوهشگاه اشاره می‌شود نیز باید گفت، «الف-ک» فردی است که بدون اطلاع رئیس پژوهشگدها نظریه‌پردازی سیاسی به‌عنوان هیات‌علمی آن پژوهشگدها معرفی می‌شود که رئیس پژوهشگدها نیز مخالفت می‌کند و «الف-ک» به گروه فلسفه‌انتقال پیدامی‌کند، درحالی که تخصص این فرد علوم سیاسی و حضورشان در گروه فلسفه نیز باز جای سوال دارد. از سوی دیگر «ش-م» که دانشجوی رئیس پژوهشگاه بوده و به‌عنوان مشاور پایان‌نامه‌اش نیز بوده، از دانشگاه تربیت‌مدرس به پژوهشگاه منتقل شده است، یعنی عده‌ای به همین ترتیب وارد پژوهشگاه شده‌اند. برخی از اعضای که از دانشگاه تربیت‌مدرس در این پژوهشگاه جذب شده‌اند عبارتند از: «ف-ر» عضو حزب منحله مشارکت، «الف-ص» فردی که در سمت کارشناس درحال تدریس است، از بازداشتی‌های سال ۸۸ بوده، «م-ح» از بازداشتی‌های سال ۸۸ است که محکومیت قضایی داشته و حد خورده و به‌عنوان مشاور و فرد موثر بر نظرات رئیس پژوهشگاه نیز فعالیت دارد. «ع-م»، «م-ع»، «م-ک» نیز افرادی هستند که ترددهایی به پژوهشگاه داشته‌اند و پس از مدتی دوباره به دانشگاه تربیت‌مدرس باز می‌گردند.

۳- در یکی دیگر از بندهای جوابیه ادعا می‌کنند تجمع و تحضن کذب محض است، درحالی که در متن اعلام شده نماینده کارکنان که «ف-ز» است، در جریان تجمع بوده، اما این عضو هیات‌علمی اعلام کرده که از هماهنگی تحضن بی‌اطلاع

لازم در پژوهشگاه وجود نداشته‌باشد، از متخصصان دیگر به صورت حق‌التدریس استفاده می‌شود. آقای دکتر حسینی نه دارای مدرک تحصیلی در رشته فلسفه دین است و نه در گروه پژوهشی فلسفه دین در پژوهشگاه عضویت دارد؛ بنابراین نه به لحاظ تخصص (بنا به تشخیص شورای تحصیلات تکمیلی) و نه موقعیت اداری برای تدریس در این رشته مناسب نیستند. بنابراین مطلب منتشره متضمن تشویش اذهان عمومی است.

۲- از میان مدیران پژوهشگاه تنها آقای دکتر حسینعلی قبادی، رئیس پژوهشگاه که با حکم وزیر محترم علوم، تحقیقات و فناوری منصوب شده است، از دانشگاه تربیت‌مدرس به پژوهشگاه مأمور است. ادعای سرریز شدن تعدادی عناصر سیاسی از دانشگاه تربیت‌مدرس کذب و متضمن افترا و توهین است.

۳- مطلب منتشره مبنی بر تحضن کارکنان پژوهشگاه در روز ۱۴ آذرماه که نخستین بار در وب‌سایت «۵۹۸» منتشر شد، اساساً کذب و تشویش اذهان عمومی است. در این روز، برخی کارکنان محترم پژوهشگاه باغدغه‌بینان انتظارات صنفی خود را بر رئیس و برخی مدیران پژوهشگاه جلسه صمیمانه‌ای برگزار کردند که براساس تصمیمات آن جلسه مقرر شد گفت‌وگوی نمایندگان کارکنان و مدیران حوزه‌داری تا حصول نتیجه مشترک مبتنی بر اساس منافع کارکنان محترم ادامه یابد. خبر کذب تحضن آنقدر برای کارکنان محترم پژوهشگاه عجیب بود که آنها با جمع‌آوری امضا گلایه و ناراحتی خود را از این سوءاستفاده اعلام کردند. درحالی که سایت میوزن نیز پس از آگاهی از اشتباه، تکذیبیه پژوهشگاه را منتشر کرده است، تکرار این موضوع کذب در آن روزنامه محترم بسیار عجیب است.

۴- علاوه بر مراتب فوق، آن نشریه به استناد یک نامه‌مجموع با نام «جمعی از اعضای هیات‌علمی» که هیچ‌امضایی در ذیل آن موجود نیست و در نتیجه فاقد سندیت است، خطاب به سرکار خانم بروجرودی، عضو محترم هیات‌علمی پژوهشگاه و رئیس محترم سازمان اسناد و کتابخانه ملی کشور، نام برده شده است که از دوره ریاست هم‌حزبی‌های ایشان سخن رفته است. عضویت هریک از دیگر اعضای هیات‌تربیت پژوهشگاه در حزب مذکور کذب محض است. همین اندازه کافی است تا میزان اعتبار ادعای مطرح شده در آن نامه بدون امضا مورد سنجش قرار گیرد.

۵- درخصوص انتخابات رئیس پژوهشگدها در سال ۱۳۹۶ نیز لازم به توضیح است که به منظور رفع هرگونه شبهه، انتخابات در پژوهشگدها حکمت معاصر به توفیق افتاد و انتخابات در موعد دیگر با حضور اعضای هیات‌علمی همان پژوهشگدها و در کمال صحت و سلامت برگزار شد. بنابراین، تکرار این ادعا صرفاً تلاشی دیگر برای تشویش اذهان عمومی است. انتظار می‌رود آن روزنامه محترم که متعلق به نهادهای دانشگاهی است، ضمن پابیندی به اخلاق حرفه‌ای و در نظر

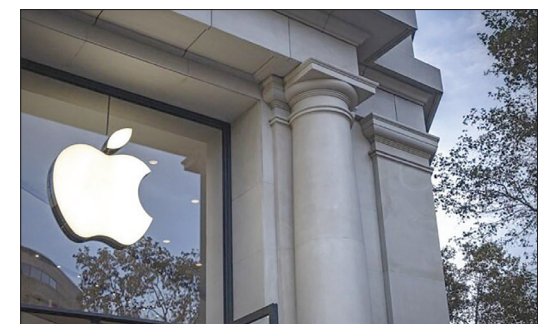

یزدان محمدی
روزنامه‌نگار

«فرهیختگان» نیز طی گزارشی در صفحه «دانشگاه» موضوع بودجه ۱۸ پژوهشگاه وزارت علوم را بررسی کرد. در ادامه این گزارش روز شنبه ۲۰ آذر ۱۳۹۸ در شماره ۲۹۳۷ روزنامه به عملکرد غیرحرفه‌ای و تخصصی «پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی» بنابر اسنادی که در اختیار داشت، پرداخت و نوشت: «طبق ادعای برخی اعضای هیات‌علمی، پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی تبدیل به حیاط‌خلوت برخی سیاسیون و دچار نوعی باندبازی‌های سیاسی شده است و در کل از فضای علمی و آکادمیک به جدال‌های سیاسی و حضور افراد غیرمتخصص تبدیل شده است.» در آن گزارش اعلام کردیم که سیدحسین حسینی، عضو هیات‌علمی این پژوهشگاه در مطلبی که برای «فرهیختگان» ارسال کرده، به موضوع عدم تخصص در جذب برخی افراد و تدریس آنها اشاره و ادعا می‌کند: «در کدام یک از مراکز دانشگاهی و پژوهشی کشور می‌توان سراغ گرفت که تدریس در دوره دکتری فلسفه دین را برخلاف قانون و رویه معمول به افرادی بسپارند که سمت «کارشناس» پژوهشگاه دارند (آن هم به صورت یک بسته حمایتی خانوادگی! یعنی تدریس زن و شوهر محترم و جوانی که نه هیات‌علمی‌اند و نه از تجربه کافی برخوردار)، درحالی که در همان واحد درسی، اعضای هیات‌علمی ثابت با تجربه علمی و پژوهشی غیرقابل مقایسه با کارشناسان یادشده در پژوهشگاه وجود دارند! این درحالی است که در رشته فوق، استادان و اندیشمندان شناخته‌شده دیگری نیز در اختیار است، اما مسئولان پژوهشگاه، کارشناس پژوهشی را بر استادان هیات‌علمی خود ترجیح می‌دهند و هنگامی که برخی اعضای هیات‌علمی طی نامه‌ای رسمی، اعتراض خود را به رئیس و معاونان او اعلام می‌کنند، نه تنها هیچ‌گونه اقدامی صورت نمی‌گیرد بلکه پاسخ مسئول آن پژوهشگدها هم این است: «شما هم بروید کارگاه برگزار کنید!» این عضو هیات‌علمی پژوهشگاه در ادامه ادعا می‌کند مدتی پیش، هنگامی که تعطیل رسمی بود، به اتاق او هجوم برده می‌شود و وسایل آن را از اتاقی که در اختیار این عضو هیات‌علمی بود، بیرون می‌برند. همچنین در ادامه این مطلب ارسال عنوان می‌شود: «آنچه در سال‌های پیش در پژوهشگاه علوم انسانی روی داده، سرریز شدن تعدادی عناصر سیاسی از دانشگاه تربیت‌مدرس به بدنه مسئولیت‌های اصلی پژوهشگاه و خلق انواع و اقسام عناوین و پست‌های نوظهور بود. این سیاست، علاوه بر جنبه‌های تخریبی کیفی (که بخشی از آنچه می‌شد به صورت عمومی بیان کرد، در یادداشت «برخورد‌های سیاسی با جریان‌های علمی» سرنوشت گروه روش‌شناسی علوم انسانی اسلامی»، در خبرگزاری مهر ۱۳۹۸/۸/۱۴ آمده است.)، چیزی جز بی‌حرفی محض به حدود ۱۰۰ عضو هیات‌علمی حاضر در پژوهشگاه نبود که از جهات علمی و پژوهشی و اجرایی بر بسیاری از این دست افراد ترجیح داشته و دارند. اگرچه هم‌اکنون به دلیل ظهور تنش‌ها و عوارض این سیاست غلط، قدری از شدت آن کاسته شده، اما برای یک مجموعه علمی مانند پژوهشگاه علوم انسانی با این تعداد قابل توجه عضو هیات‌علمی، آسیب بالاتر از این نیست که فردی غیرخودی، عنوان ریاست آن را بیک بکشد. آیا در آن زمان، وزارت علوم نمی‌توانست از میان ۱۰۰ نفر عضو هیات‌علمی زن و مرد، با انواع و اقسام طیف‌های فکری، حتی یک نفر که با سیاست‌های دولت کنونی همسوی‌باشد، برگزیند؟! این امر چیزی جز بی‌اعتنایی مسئولان وزارت علوم به هویت علمی و اجرایی اعضای هیات‌علمی پژوهشگاه نیست.» پس از انتشار این گزارش، پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی در جوابیه‌ای پنج بندی متنی را برای روزنامه ارسال کرده است که در ادامه می‌خوانید. نظر به اینکه در آن نشریه در شماره ۲۹۳۷ مورخ ۳۰ آذر ۱۳۹۸ بدون هیچ‌گونه بررسی و احراز صحت و سقم موضوع، مطلبی تحت عنوان «در پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی چه می‌گذرد» درج و منتشر شد که تمامی مطالب توهین و نشر اکاذیب به قصد تشویش اذهان عمومی و مقامات تدوین شده است، لذا ضمن محفوظ ماندن اقدامات قانونی و قضایی و به استناد تبصره ماده ۲۳ قانون مطبوعات مقتضی است در جهت توهین برافکار عمومی، نکات ذیل در آن روزنامه محترم در همان صفحه اول و با همان فونت و تیترو در اولین شماره منتشر شود.

۱- در بخشی از این گزارش با استناد ادعاهای مشحون از تهمت و افترا آقای دکتر سیدحسین حسینی، مواردی ذکر شده است که با توجه به فرآیندهای اداری و نظام‌مند موجود، به روشنی کذب بودن آن محرز و مشخص است؛ از جمله درخصوص واگذاری وظیفه تدریس که همانند رویه مرسوم در تمامی دانشگاه‌های کشور، در صورتی که به تشخیص شورای تحصیلات تکمیلی پژوهشگدها و سپس شورای تحصیلات تکمیلی پژوهشگدها، در درسی، عضو هیات‌علمی دارای تخصص

پارسی فناوری

اپل ماهواره اینترنتی می‌سازد

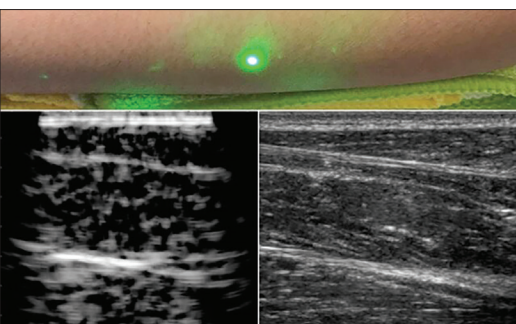
یک منبع آگاه فاش کرد اپل قصد دارد ماهواره‌هایی کوچک به فضا بفرستد تا سرویس اینترنت را برای کاربران فراهم کند. به گزارش مهر، به نظر می‌رسد پس از اسپیس ایکس و بلوورین، اپل نیز قصد دارد ماهواره‌های کوچک به آسمان بفرستد تا اینترنت پرسرعت فراهم کند. طبق گزارشی جدید اپل مخفیه‌شده مسئول توسعه ماهواره‌ها و فناوری بی‌سیم است که طی پنج سال آینده به کار گرفته خواهند شد. تیم اپل برای توسعه فناوری جدید شامل ۱۲ مهندس هوافضا برای توسعه ماهواره و طراحی آنتن‌های صنعتی است. البته فعالیت‌های این گروه هنوز در مراحل اولیه است. به گفته کارشناسان، اپل با استفاده از این ماهواره می‌تواند شبکه‌ای بسازد که اینترنت را از فضا به طور مستقیم به موبایل‌های کاربران انتقال دهد. چنین فناوری‌ای به اپل کمک می‌کند شبکه‌ای مخصوص مشتریان خود ایجاد کند و اگر این طرح موفقیت‌آمیز باشد، اینترنت برای کاربرانی خارج از اکوسیستم اپل نیز فراهم می‌شود. کارشناسان معتقدند این شرکت از ماهواره‌های جدید برای قدرتمندتر کردن سرویس بی‌سیم اس خود استفاده می‌کند. به این ترتیب سرویس Apple Maps قدرتمندتری در اختیار کاربران قرار می‌گیرد. البته به نوشته بلومبرگ، احتمال دارد اپل ماهواره‌سازد بلکه فناوری‌ای را توسعه دهد که اینترنت را از ماهواره‌هایی دریافت کند که از قبل در مدار زمین قرار گرفته‌اند و سپس آن را در اختیار کاربران بگذارد.

برای نخستین بار «دندان روی تراشه» ابداع شد

محققان برای نخستین بار یک «دندان روی تراشه» ساخته‌اند که در حقیقت بخشی کوچک از عاج دندان آسیا روی یک تراشه است. هدف آنها بررسی واکنش‌های پوسیدگی دندان است. به گزارش مهر، هر روز نمونه‌های بیشتری از «اندام روی تراشه» در تحقیقات علمی ساخته می‌شود. اندام روی تراشه در حقیقت بافت‌های زنده زیست‌شناختی هستند که از آن برای تقلید عملکردهای یک عضو خاص بدن استفاده می‌شود. اکنون دانشمندان برای نخستین بار دندان روی یک تراشه را ساخته‌اند که عملکرد دندان دارای پوسیدگی را تقلید می‌کند. دندان روی تراشه مذکور حاوی یک تکه بسیار کوچک از عاج دندان آسیاست که بین دو تکه لاستیک قرار گرفته است. کانال‌هایی در لاستیک‌ها حفر شده‌اند که اجازه می‌دهند مایعی در اندام روی تراشه مذکور جریان یابد. این روند در حقیقت فرآیند نفوذ پوسیدگی در مینای دندان را نشان می‌دهد که طی آن باکتری وارد دندان می‌شود. محققان با استفاده از میکروسکوپ توانسته‌اند واکنش این نمونه را بررسی کنند. با کمک این فناوری می‌توان روش‌هایی برای جلوگیری از پوسیدگی دندان یا مواد بهتری برای پرکردن پوسیدگی‌ها تولید کرد. علاوه بر آن از فناوری دندان روی تراشه می‌توان برای ارتقای درمان‌ها استفاده کرد. درسال‌های آینده دندانپزشکان می‌توانند با کشیدن یک دندان بیمار و قراردادن آن در تراشه چگونگی واکنش مواد پرکننده پوسیدگی‌ها را بررسی کنند.

ابداع رباتی که ۵ برابر وزن خود را حمل می‌کند

پژوهشگران «موسسه پلی‌تکنیک فدرال لوزان» به‌تازگی ربات کوچکی ساخته‌اند که وزن آن کمتر از یک گرم است اما می‌تواند بار تا پنج برابر وزن خود را حمل کند و در برابر ضربات سنگین مقاوم است. به گزارش ایسنا، ظاهر ربات مذکور همانند حشره است و دارای عضلات مصنوعی است که به سه پای آن متصل هستند. ربات DEANsect از مواد نرم ساخته شده و قادر به حمل جسمی تا پنج برابر وزن خود است و ماهیچه‌های مصنوعی خود را ۴۰۰ بار در ثانیه حرکت می‌دهد. این ربات با عملگرهای مکانیکی الاستومر (DEAs) طراحی شده و این عملگرها نوعی عضله مصنوعی نازک همانند مویستند که از طریق ارتعاشات، ربات را به جلو سوق می‌دهند. این DEAها دلیل اصلی سبک بودن و سریع بودن این ربات حشره‌هستند. عملگرهای مکانیکی الاستومر (DEAs) به‌طور کلی به یک منبع تغذیه بزرگ برای حرکت احتیاج دارند اما ما این ربات را به گونه‌ای طراحی و توسعه کرده‌ایم که به ۰.۲ گرم وزن می‌تواند اجسام سنگین‌تر از خود را نیز حمل کند. این ربات همچنین مجهز به میکروکنترلر است و در چشم‌انداز فوتوویژن یابد و نوری تعبیه شده است. میکروکنترلر نوعی ریزپردازنده است که دارای حافظه RAM و حافظه ROM، تایمر، پورت‌های ورودی و خروجی (I/O) و درگاه‌تریبی (Serial Port) پورت سریال)، درون خود تراشه است و می‌تواند به تنهایی ابزارهای دیگر را کنترل کند. فوتوویژن با دیدن نوری یک دید دوقطبی است که جریان بین آن با برخورد نور به ناحیه نیم‌رسانای حساس به نور بیس ایجاد می‌شود.

نخستین تصاویر سونوگرافی از راه دور از بدن انسان‌ها

پژوهشگران موسسه MIT به تازگی موفق به ایجاد نخستین تصاویر لیزری فراصوت (سونوگرافی) از راه دور از بدن انسان‌ها شده‌اند. به گزارش ایسنا، این روش می‌تواند بسیار کاربردی باشد و به پزشکان در تصویربرداری از راه دور و ارزیابی سلامت نوزادان، قربانیان سوختگی و بازماندگان تصادف در مکان‌های دورافتاده کمک کند. امواج فراصوت نسبت به سایر روش‌های تصویربرداری مزایایی از جمله تابش غیریون‌ساز، هزینه نسبتاً کم و قابل حمل بودن دارد. تابش غیریون‌ساز امواج الکترومغناطیسی با طیف ۴۰۰ نانومتر تا بالاتر از یک متر هستند که توان یونیزه کردن اتم‌ها را ندارند. تجهیزات فعلی فناوری فراصوت، سیستم سونوگرافی قدیمی و دستگاه‌های قابل حمل دستی هستند. این روش برای انتقال و سپس تشخیص امواج صوتی منعکس شده و پراکنده در سطح بدن نیاز به قرارگیری مبدل‌های پیزوالکتریک روی بدن بیمار دارد. البته از این روش پزشکان نمی‌توانند در مواردی مانند نوزادان، قربانیان سوختگی یا سایر بیماران با پوست حساس، استفاده کنند. محققان یک روش جدید سونوگرافی با لیزر ایجاد کرده‌اند که می‌تواند جایگزینی برای سونوگرافی و مشاهده درون بدن بیمار باشد و مزیت آن نسبت به روش‌های پیشین این است که نیاز به حضور بیمار نیست و از راه دور نیز این امر امکان‌پذیر است. این روش از یک سیستم لیزر برای تصویربرداری از راه دور و برای مشاهده درون بدن یک فرد استفاده می‌کند.